

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตรงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการสอนแบบตรง ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบรายกรณีศึกษา (Case Study) คือ เด็กเพศชาย อายุ 10 ปีที่กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนานาชาติเกรซเชียงใหม่ จำนวน 1 คน (ซึ่งได้รับการวินิจฉัยทางการแพทย์ว่ามีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตรง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบวัดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำร้อยละ

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น ภายหลังจากได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตรง
2. แรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้สูงขึ้น หลังจากได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตรง

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังจากได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรงสูงชันนั้นเป็นผลมาจากปัจจัยสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ได้ดังนี้

วิธีการสอนแบบตรงเป็นวิธีการสอนที่มีการกำหนดขั้นตอน พร้อมทั้งการชี้แจงแนวทางในการสอนที่ชัดเจน ผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนแบบตรงมาปรับใช้ในการนำเสนอเนื้อหาที่จะสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตรงนับว่าเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังที่ Flores and Ganz (2009) ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการใช้วิธีการสอนแบบตรงในการสอนนักเรียนออทิสติกและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อขยายผลของการใช้วิธีการสอนแบบตรงในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กออทิสติกและเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ สรุปผลของงานวิจัยว่า การใช้วิธีการสอนแบบตรงสามารถช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กออทิสติกและเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น วิธีการสอนแบบตรงเป็นวิธีที่ไม่ซับซ้อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งในทุกขั้นตอนของการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ไม่สามารถจะคิดซับซ้อนหรือจำคำสั่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน เช่นผู้สอนจะบอกผู้เรียนว่า วันนี้ผู้สอนจะให้ผู้เรียนจับคู่คำศัพท์ด้วยการ โยงเส้นคำศัพท์ในแต่ละคำไปหาความหมายของคำศัพท์ที่ตรงกับคำศัพท์นั้นๆ เมื่อผู้สอนบอกผู้เรียนเสร็จผู้สอนก็จะถามผู้เรียนกลับทันทีว่าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนทำอะไรเพื่อที่ผู้สอนสามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ ผู้เรียนก็ตอบได้ว่าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียน โยงเส้นคำศัพท์ ดังนั้นผู้สอนต้องบอกคำสั่งอย่างชัดเจนและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนด้วย

นอกจากนี้วิธีการสอนแบบตรงจะช่วยให้ผู้เรียน ได้ฝึกใช้ภาษาในขณะที่เรียนภายใต้การกำกับ ชี้นำ และฝึกปฏิบัติตามผู้สอน โดยในขั้นนำ ผู้สอนจะทำการชี้แจง และทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงวัตถุประสงค์ของบทเรียนและเป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งทำให้นักเรียนรู้ถึงภาระงานของตน ต่อมาในขั้นนำเสนอบทเรียน ผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหาที่ผู้เรียนจะได้เรียนพร้อมทั้งสอนคำศัพท์ อธิบายความหมาย และยกตัวอย่างคำศัพท์ ในขั้นนี้ผู้สอนได้ใช้รูปภาพและใช้ท่าทางในการอธิบายและสอนคำศัพท์ เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถจำคำศัพท์ได้ดีจากการมองเห็นและการทำซ้ำๆ และผู้สอนยกตัวอย่างคำศัพท์ในประโยคต่างๆ ขณะสอน ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เนื่องจากผู้สอนได้มีการนำเสนอโดยใช้สื่อภาพ เช่น คำว่า

shark ผู้สอนได้นำภาพของฉลามมาให้เด็กดู ซึ่งทำให้เด็กเกิดความสนใจและกระตุ้นที่อยากจะอ่านเนื้อเรื่อง นอกจากนั้นผู้สอนได้ใช้ท่าทางประกอบในการสอนคำศัพท์ด้วย เช่นผู้สอนบีบตามแขนของผู้สอนและนักเรียนเพื่อสอนคำว่า squeeze และ การใช้สื่อสภาพจริง เนื่องจากเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้มักมีความสนใจในเวลาอันสั้น ดังนั้นการนำสื่อสภาพจริงมาช่วยในการอธิบายคำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น เช่น ผู้สอนนำลูกบอลมาแล้วขว้างเพื่อสอนและอธิบายคำว่า bounce รวมทั้งยกตัวอย่างประโยคง่ายๆ เช่น “The ball is bouncing.” จะเห็นได้ว่าผู้เรียนสนใจลูกบอล เล่นลูกบอลและพูดซ้ำๆ ว่า The ball is bouncing

หลังจากที่ผู้เรียนมีความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง ผู้สอนจะนำเข้าสู่ขั้นตอนของการฝึกปฏิบัติตามแบบและฝึกปฏิบัติภายใต้การกำกับของผู้สอน ในขั้นนี้ผู้สอนจะฝึกให้ผู้เรียนบอกความหมายของคำศัพท์และการใช้คำศัพท์ในเนื้อเรื่องเพราะผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์แล้วนั้นผู้เรียนก็สามารถที่จะเข้าใจในระดับเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น ในการทำกิจกรรมที่เน้นความเข้าใจในคำศัพท์ ผู้สอนจะคอยกำกับผู้เรียนอย่างใกล้ชิดเช่น การจับคู่ หากผู้เรียนไม่สามารถจับคู่คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนลองคิดอีกที และอธิบายและสอนคำศัพท์ใหม่ให้ผู้เรียนจนผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้อย่างถูกต้องก่อนจากนั้นจึงมีการทำแบบฝึกหัดในขั้นต่อไปคือ แบบฝึกหัดการเติมคำ และเมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องผู้สอนต้องกล่าวชมผู้เรียนทุกครั้ง และให้ขนมในบางครั้งด้วยนอกจากคำชมเพื่อเป็นการเสริมแรง เมื่อผู้เรียนฝึกทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้งหมด ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านบทความ โดยก่อนการอ่านผู้สอนจะใช้คำถามซึ่งนำไปในการช่วยให้ผู้เรียนคาดเดาเนื้อเรื่อง โดยใช้ความรู้เดิมและเข้าใจเนื้อหาโดยการตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ ในขณะที่ทำการสอน ผู้วิจัยสังเกตว่าการใช้คำถามจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษ และมีความสนใจในเรื่องที่จะอ่านมากขึ้น โดยผู้เรียนสามารถตอบคำถามและอธิบายแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี เช่นผู้สอนได้ถามคำถามซึ่งนำเรื่อง Shark ว่าผู้เรียนเคยดูหนังหรืออ่านหนังสือที่เกี่ยวกับฉลามไหม ผู้เรียนตอบด้วยความตื่นเต้นว่า เคยและได้เล่าเรื่องการ์ตูนที่เกี่ยวกับฉลามให้ฟังรวมทั้งบอกว่าที่บ้านมีหนังสือที่เกี่ยวกับฉลามด้วย และหลังจากที่ผู้สอนสอนได้ 2 แผน ผู้เรียนได้แสดงความสนใจที่จะมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้นด้วยการกลับไปหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องที่อ่านและนำข้อมูลใหม่ที่นักเรียนหาได้มาพูดคุยในการเรียนครั้งต่อมา เช่นเมื่อเรียนเรื่อง Snake จบ วันถัดมาของการเรียนนักเรียนนำรูปงูที่หาได้มาให้ดูพร้อมทั้งเล่าถึงการที่ขอให้ผู้ปกครองช่วยเล่าหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต ในขณะที่ผู้เรียนทำการอ่านเนื้อเรื่องผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ และอธิบายเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อเรื่อง หรือมีคำถามต่างๆ หลังจากอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกความเข้าใจในเนื้อเรื่อง โดยการทำกิจกรรมที่ผู้วิจัย

กำหนด เช่น เลือกคำตอบถูกผิดจากเรื่องที่อ่าน การลำดับเนื้อเรื่องและสร้างแผนผังความคิดจากเนื้อเรื่อง และขั้นฝึกปฏิบัติภายใต้การกำกับของครู ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมที่ครูได้สั่งงานเกิดความชำนาญในเรื่องเนื้อหามากยิ่งขึ้น ในขั้นนี้จะเห็นได้ว่าหลังจากผู้เรียนได้ถูกฝึกปฏิบัติในการทำแบบฝึกหัดที่คล้ายๆกันในแต่ละแผนไม่ว่าจะเป็นการจับคู่คำศัพท์ การเติมคำ การเลือกคำตอบถูกผิดได้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้ในเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญเพราะในแต่ละกิจกรรมนั้นผู้เรียนต้องถูกฝึกให้เข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน จากนั้นในขั้นสุดท้าย การฝึกปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อช่วยให้ความชำนาญ ผู้เรียนจะได้ทำการฝึกความเข้าใจ โดยการทำแบบทดสอบความเข้าใจจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถาม เมื่อผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง ผู้สอนจะทำการทบทวนเนื้อหาให้ผู้เรียนอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับชี้แนะประเด็นสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน ได้ดียิ่งขึ้น ในขณะที่ทำการสอน เมื่อผู้เรียนเกิดข้อผิดพลาด ผู้สอนจะต้องทำการเสริมแรง ให้ข้อมูล แนะนำเพื่อแก้ไข หากผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ผู้สอนจะต้องทำการชมเชย ให้กำลังใจ ในทุกๆ ขั้นตอนของการสอนผู้สอนต้องทำตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด และในแต่ละขั้นตอน หากเด็กไม่สามารถทำกิจกรรมในขั้นนั้นได้ ผู้สอนจะต้องทำย้อนกลับไปฝึกในขั้นนั้นจนกระทั่งผู้เรียนมีเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถทำกิจกรรมได้ สอดคล้องกับ ชนิศา อภิชาติบุตร (2011) ได้กล่าวว่า หลักการของการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตรง ครูควรอธิบายทุกขั้นตอนอย่างละเอียด ครูและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ตลอดเวลาการสอนในรูปแบบของการถามคำถาม การตรวจสอบความเข้าใจบ่อยครั้ง การให้การเสริมแรงทางบวก เช่น คำชม หรือหากผู้เรียนทำผิดให้ข้อมูลย้อนกลับทันที นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการประเมิน และติดตามความก้าวหน้าของพฤติกรรมผู้เรียนและผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง

2. แรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้สูงชัน หลังจากได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง ปัจจัยที่สำคัญมาจากการใช้วิธีการสอนแบบตรงที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นตอนของการสอน ผู้สอนจะนำเข้าสู่บทเรียน โดยการให้นักเรียนได้พูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองที่สอดคล้องกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในเรื่องที่จะอ่าน การใช้วิธีการสอนแบบตรงนั้น ผู้สอนจะอธิบายถึงความรับผิดชอบของนักเรียนและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจตั้งแต่ต้นว่าจะมีกิจกรรมใด ๆ บ้าง ทำให้ผู้เรียนไม่ต้องคิดซับซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติและทำกิจกรรมการอ่านของผู้เรียนนั้นเป็น ไปภายใต้การกำกับ ดูแลและให้คำแนะนำจากผู้สอนที่เป็นไปในทางเสริมแรงด้านบวก คือผู้สอนจะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ แก้ไขเมื่อผู้เรียนเกิดข้อผิดพลาด ในขณะที่เด็วยกก็เป็นผู้ชมเชยเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ เมื่อเด็กทำกิจกรรมถูกต้องในแต่ละขั้นตอนครูจะมีการชมเชยทำให้เด็กมีแรงจูงใจทำ

ให้รู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จ การที่ผู้เรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของตนเองที่ดีขึ้นนั้น จะทำให้รู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ เกิดความภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นการจูงใจให้เขาสนใจในการอ่าน เนื้อเรื่องและทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติ ความปรารถนาหรือเกิดความ ต้องการในการอ่านมากขึ้นนั้นมาจากการที่ผู้เรียน ได้เรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่าน โดยได้มีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาหรือเรื่องที่ผู้เรียนมีความสนใจเรียนรู้ในเรื่องนั้น ข้อดีจากการที่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษในเรื่องที่ตนถนัดหรือมีความสนใจเป็นพิเศษ นอกจากจะช่วยให้การเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านทางภาษามีประสิทธิภาพแล้ว ก็ยังเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการอ่านของผู้เรียนได้อีกด้วย ดังที่ Maslow (1970) ได้กล่าวไว้ว่า ในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรที่จะเข้าใจระดับความสามารถและการรับรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อที่ผู้เรียน จะสามารถพัฒนาแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นตามไปด้วย

กล่าวโดยสรุปจากการอภิปรายผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่า การใช้วิธีการสอนแบบตรง ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนของวิธีการสอนแบบตรง การที่ครูช่วยชี้แนะ ส่งเสริม ให้กำลังใจ ช่วยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเป็นการเสริมแรงทางบวก ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการใช้วิธีการสอนแบบตรงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ในการเลือกเนื้อหาสาระในเรื่องที่อ่าน ควรคำนึงความอยากง่าย ความต่อเนื่อง รวมทั้งเนื้อเรื่องที่อ่านต้องมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้เดิมไปใช้ในบทเรียนใหม่ได้

1.2 ในการนำเอากิจกรรมต่างๆ มาให้ผู้เรียนทำควรใช้กับจำนวนผู้เรียนที่ไม่มากเกินไป โดยเฉพาะกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อผู้สอนจะได้ควบคุมการสอนในแต่ละขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้คำแนะนำแก้ไขหากผู้เรียนทำผิดได้อย่างทั่วถึง

1.3 ผู้สอนควรทำการอธิบายชี้แจงการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างครบถ้วนและชัดเจน โดยอธิบายถึงขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ ว่าผู้เรียนควรทำกิจกรรมนั้น ๆ อย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

1.4 ในการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ นั้นผู้สอนควรใช้กลวิธีที่ไม่ซับซ้อนเกินไปและไม่มากเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ รวมทั้งกิจกรรมควรมีการทำซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและเกิดความชำนาญรวมทั้งเกิดการเรียนรู้

1.5 ในการสอนเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องมีความอดทน มีความเป็นกันเอง และให้กำลังใจเด็กเสมอ เมื่อเด็กทำผิดพลาด และชี้แจงงานเด็กเกิดการเรียนรู้และทำเองได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งชมเชยหรือมีการให้รางวัล เมื่อเด็กสามารถทำได้ถูกต้อง

1.6 ผู้สอนควรแบ่งเวลาให้เหมาะสมในการสอนแต่ละคาบ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและครบถ้วนตามแผนที่วางไว้ รวมทั้งการเรียนการสอนควรมียืดหยุ่นตามยากง่ายของเนื้อหา

1.7 ในการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องสร้างความคุ้นเคยกับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจ รวมถึงห้องเรียนในการสอนให้มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กเกิดความผ่อนคลายและรู้สึกเป็นกันเอง

1.8 ผู้ที่จะสอนหรือศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรศึกษา ทฤษฎีและต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนที่จะลงมือสอน รวมทั้งต้องสังเกตพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างดีก่อน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง ให้กับผู้เรียนปกติที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2 ควรมีการวิจัยโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง เพื่อวัดทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และทักษะการเขียน